

Vekseluddannelse er en forudsætning for en høj beskæftigelsesfrekvens blandt unge, derfor skal flest mulige unge gennemføre deres praktik i en virksomhed. Mange unge står imidlertid uden en ordinær praktikaftale, og skolepraktik, som den er i dag, er ikke den ideelle løsning. De unge vælger skolepraktik fra pga. omdømmet, manglende kvalitetssikring, økonomi og demografi. Det er ærgerligt, da skolepraktik for mange er en vej til en ordinær praktikaftale.

Der er derfor brug for en modernisering af vekseluddannelsessystemet med en permanent og fleksibel model, der kan fungere i en konjunkturstyret markedsøkonomi og generere de 40.000 nye årlige aftaler, der er brug for. Modellen vil kræve en entydig placering af ansvar og koordination samt en samfundsmæssig investering.

Danske Erhvervsskoler - Lederne ser fem indsatsområder for sådan en model:

1. Konkrete kvalitetsmål

Kvaliteten i skolepraktik skal sikres gennem klare praktikkompetencer fastsat af de faglige udvalg. Kompetencerne samles i lærlingens "logbog" og afkrydses efterhånden, som de er opnået. Kompetencerne skal ikke erhverves i en bestemt rækkefølge, men de skal opnås uanset om den unge tager sin uddannelse i en virksomhed eller via en skolekontrakt.

2. Mange veje til at nå praktikkompetencer

Med "logbogen" i hånden kan den unge sammensætte sit uddannelsesforløb på mange forskellige måder: primært gennem en ordinær aftale, men også gennem en skolekontrakt med systematiserede delaftaler, træning på arbejdspladslignende vilkår i regi af erhvervsskolerne, praktik eller skole i udlandet, undervisning, virksomhedsforlagt undervisning mv.

3. Skolekontrakt

Koordinationen af praktikdelen for elever uden en ordinær aftale skal placeres i en praktikafdeling på erhvervsskolerne. Afdelingen skal sikre, at den unge opnår praktikkompetencerne, finde og formidle praktikpladser samt etablere netværk med virksomheder. Skolen skal indgå en skolekontrakt med de elever, der ikke har en ordinær uddannelsesaftale og dermed sikre, at de opnår praktikkompetencerne via en af de andre veje. Dermed ligger ansvaret for den unge hos skolen. Afdelingen skal også stå for at etablere virksomhedsforlagt undervisning og snuseforløb, lede den skolebaserede produktion samt formidle praktik- og skoleophold i udlandet.

4. Træning på arbejdspladslignende vilkår

De praktikkompetencer, der ikke opnås i en virksomhed, kan nås via en skolebaseret produktion. Opgaverne skal være realistiske, samfundsnyttige og motiverende for unge, men produktionen skal ikke være konkurrenceforvridende. Skolerne kan etablere fælles centre for denne virksomhed.

5. Behovsstyret uddannelsesgaranti

Alle, der ikke får en ordinær aftale, er berettiget til en skolekontrakt. Arbejdsmarkedets landsdækkende og regionale behov skal afgøre, hvilke uddannelser, der kan oprettes skolekontrakter inden for. Af hensyn til vejledningen, de unges valg og skolernes investeringer kan en uddannelse kun fjernes fra skolekontraktliste med et varsel på to år.

Modellen skal indeholde en forudsigelig økonomi, der muliggør investering i kvalitet. Der skal være incitamenter, der gør, at skoler, virksomheder og elever kæmper for at flest mulige afslutter deres uddannelse i en virksomhed. De unge skal ydermere vide fra start, at de har en garanti for at gøre deres erhvervsuddannelse færdig, ligesom på gymnasieområdet. De, der uddannes uden en ordinær praktikaftale, skal fortsat have en førsteklases erhvervsuddannelse.

Modellen skal ikke underminere den ordinære praktikaftale og alle skal arbejde for, at de unge tager deres uddannelse i en virksomhed, således at den ordinære praktikaftale fortsat er kongevejen gennem erhvervsuddannelserne.